

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 283. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321579255616.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

ANDET OPTRIN

RUDE OG VIGGO

VIGGO2)

Monne Hiartvar seer best i Mørke, som Nat-Uglen, at han nu gaaer omkring og beseer Løngangene... eller søger han Eenlighed, for at sukke over Hialte?... eller Odin veed, hvad der ligger ham paa Hiertet...
3) Frigga glæde dig ædle Rude!...

* * *
— — — 284

RUDE

Du talte om Hiartvar, Viggo... Beseer han Løngangene, siger du?

VIGGO1)

Han sukker over dem, troer jeg... Han er en Nar, om han beseer dem... Lysere er her end paa Hvidskialf, og neppe kan jeg see...

RUDE

Dette Tilflugtssted for kongelige Bekymringer... er kun sikker ved sin Hellighed... men hvad er Forræderen helligt?... Her kunde de... eensomt ... afsides fra Staden, som det ligger... Den lave Muur, som meer indhegner, end beskytter denne Have, kan lige saa lidet afholde de glubende Ulve, som et kraftløst Forbud kan skræmme dem... Og naar min Biarke sover, ubevogted... Den opmerksomme Vagt var selv Rolf besværlig, naar han nogle Øieblik vilde sukke under sin glimrende Last ... eller ikke føle den... Men nu... maatte de vel være opmerksomme... Ha Viggo!... du søger om noget...

VIGGO

Besses Sang, da Gram slog Sigtrug den Svenske ... og den Vise, som Gram, Hendriks Bane qvædede, da han sad i de forrevne Klæder, nederst i Sumbles Gieste-Sal... Jeg havde laant disse Sange af Uffe Skiald... og... her... maae jeg have tabt dem...

RUDE

Søg om dine Vaaben Viggo!

VIGGO

Ha!... mine Vaaben!... De har al Anseelse af at forruste... Heftet paa min Skrep vil jeg lade gjøre om til et Beggere, som jeg vil drikke din Skaal af, ædle Rude...

RUDE

Du er en fornuftig Mand Viggo... og du elsker din Konge...

*
— 285

VIGGO

Ved Odin, høiere end mig selv...

RUDE

Bliv da her!... Nu kommer Biarke... Jeg har noget vigtigt at tale med eder om... yderlig vigtigt... For alting, saa kier som Rolf er dig, bliv her!... Du behøver al den Eftertanke, som du... I dine Øine er Adspredelse og Søvnighed Viggo...

VIGGO

Og dog synes mig at see dybere nu, end nogentid før... Saaledes indseer jeg nu først, at Hiartvar...

RUDE

Hvad han?...

VIGGO

Ikke er den Mand, som fortiente Sverrig eller sin Konges Søster...

RUDE

Du er aabenhieret Viggo... Og hvorpaa grunder du denne Indsigt?

VIGGO

Skulde maaskee fortiente han...

RUDE

Endnu meer?... Men forklar dig!...

VIGGO

Han undslaaer sig for al ærlig Kiempe-Skik... Hans Væsen... Hans Mine er den frygtsommes, den feiges Mine... Han seer ud, som den der havde stor Lyst til at døe af Alderdom... Den kielne!... hvor omhyggelig han ikke tager sin Helbred i Agt!...

RUDE

Sin Forstand i agt, vil du sige... Var det kun i en god Hensigt, at han var maadelig... da var han klogere end du...

VIGGO

Af Klogskab da... Sandelig maae den være klog, hvis Klogskab gjør ham døv, saa snart de Ting blive talt, som han skiøtter kun lidet om at fornemme.

286

RUDE

Hvorledes?...

VIGGO

Der var Hialte... raabte han ikke saa høit, som Gudernes Thor i den hedeste Trefning?... Kongen saae sig om og blev rød... Men Hiartvar tog uden at svare i en Hast til Beggeret, og glemte, at han var svag...

RUDE

Hvad raabte Hialte?... hørte Skulde det?...

VIGGO

Hun var klog, som hendes Mand... Hun gav ham et Vink, og begyndte, i Angst troer jeg, at synge Urses Sang... Ikke var det Hialtes Skyld, om hun ei fornam, at hendes Mand var Niding... Han havde gjerne sagt det endnu engang, men Biarke...

RUDE

Hvad gjør min Biarke?...

VIGGO

Han er lystig, som jeg... Han har savnet dig nogle gange... Men saa drikker han, og saa glemmer han dig... Kommer han ikke der?... og Kongen... og Hiartvar... og min Aluilde?...

RUDE

Hvor fortrædeligt?...